31986L0280

PADOMES DIREKTĪVA

(1986. gada 12. jūnijs)

par emisiju robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz dažām bīstamām vielām, kas iekļautas Direktīvas 76/464/EEK pielikuma I sarakstā

(86/280/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 100. un 235. pantu,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 76/464/EEK (1976. gada 4. maijs) par piesārņojumu, ko rada dažas bīstamas vielas, kuras novada Kopienas ūdens vidē [1], un jo īpaši tās 6. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu [2],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu [3],

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [4],

tā kā, lai aizsargātu Kopienas ūdens vidi no piesārņojuma ar dažām bīstamām vielām, Direktīvas 76/464/EEK 3. pantā paredzēta iepriekšēju atļauju sistēma, kas nosaka emisijas standartus attiecībā uz to vielu noplūdēm, kas uzskaitītas minētās direktīvas pielikuma I sarakstā; tā kā tās pašas direktīvas 6. pantā paredzēts, ka tādiem emisijas standartiem nosaka robežvērtības un attiecībā uz ūdens vidi, ko ietekmē minēto vielu izplūdes, nosaka kvalitātes mērķus;

tā kā dalībvalstīm ir jāpiemēro robežvērtības, izņemot gadījumus, kad tās var izmantot kvalitātes mērķus;

tā kā bīstamās vielas, uz kurām attiecas šī direktīva, ir izraudzītas galvenokārt, pamatojoties uz Direktīvā 76/464/EEK pieņemtajiem kritērijiem;

tā kā, ievērojot to, ka piesārņojumu sakarā ar minēto vielu izplūdēm ūdens vidē izraisa liels skaits rūpniecības nozaru, ir jānosaka īpašas robežvērtības izplūdēm atbilstoši attiecīgās rūpniecības nozares veidam un attiecībā uz ūdens vidi, kurā minētās vielas novada, jānosaka kvalitātes mērķi;

tā kā robežvērtību un kvalitātes mērķu nolūks ir piesārņojuma likvidēšana dažādās ūdens vides daļās, ko varētu ietekmēt minēto vielu izplūdes;

tā kā šādas robežvērtības un kvalitātes mērķi ir jānosaka šajā nolūkā un nevis ar nodomu ieviest noteikumus attiecībā uz patērētāju aizsardzību vai ūdens vidē iegūtu produktu tirdzniecību;

tā kā, lai dalībvalstis varētu pierādīt, ka kvalitātes mērķi tiek ievēroti, būtu jāparedz ziņojumi Komisijai par katru izraudzīto un piemēroto kvalitātes mērķi;

tā kā dalībvalstīm jāgādā par to, lai sakarā ar pasākumiem, kas paredzēti saskaņā ar šo direktīvu, nepalielinātos augsnes un gaisa piesārņojums;

tā kā cita starpā šīs direktīvas efektīvas īstenošanas nolūkā būtu jāparedz, ka dalībvalstis uzrauga ūdens vidi, ko ietekmē iepriekš minēto vielu izplūdes; tā kā Direktīvā 76/464/EEK nav paredzētas pilnvaras šāda monitoringa ieviešanai; tā kā sakarā ar to, ka Līgumā nav paredzētas īpašās pilnvaras, būtu jāatsaucas uz tā 235. pantu;

tā kā attiecībā uz dažiem vērā ņemamiem avotiem, kas izraisa piesārņojumu ar šīm vielām, uz kuriem neattiecas Kopienas robežvērtības vai valstu emisijas standarti, būtu jāizveido īpašas programmas piesārņojuma likvidēšanai; tā kā Direktīvā 76/464/EEK šim nolūkam nav paredzētas pilnvaras; tā kā sakarā ar to, ka EEK Līgumā nav paredzētas īpašās pilnvaras, būtu jāatsaucas uz tā 235. pantu;

tā kā šīs direktīvas darbības jomā neietilpst gruntsūdens, jo uz to attiecas Direktīva 80/68/EEK [5];

tā kā šīs direktīvas efektīvai īstenošanai ir svarīgi, lai Komisija reizi piecos gados nosūtītu Padomei salīdzinošu vērtējumu par to, kā dalībvalstis īsteno šo direktīvu;

---

(1) OV L 129, 18.5.1976., 23. lpp.
(2) OV C 70, 18.3.1985., 15. lpp.
(3) OV C 120, 20.5.1986.
(4) OV C 188, 29.7.1985., 19. lpp.
(5) OV L 20, 26.1.1980., 43. lpp.

tā kā šī direktīva pēc Komisijas priekšlikumiem būs jāgroza un jāpapildina atbilstīgi zinātnes atziņu attīstībai galvenokārt attiecībā uz minēto vielu toksicitāti, noturību un uzkrāšanos dzīvajos organismos un nosēdumos vai gadījumā, kad ir uzlaboti labākie pieejamie tehniskiem līdzekļi; tā kā šajā nolūkā ir jāparedz šīs direktīvas papildināšana ar pasākumiem attiecībā uz citām bīstamām vielām un pielikumu satura grozījumi,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Šajā direktīvā:

— ievērojot Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 1. punktu, noteiktas emisijas standartu robežvērtības 2. panta a) punktā minēto vielu izplūdēm no rūpniecības uzņēmumiem, kas definēti šīs direktīvas 2. panta e) punktā,

— ievērojot Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 2. punktu, noteikti kvalitātes mērķi šīs direktīvas 2. panta a) punktā minētajām vielām ūdens vidē,

— ievērojot Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 4. punktu, noteikti termiņi, kādos ir jāpanāk atbilstība nosacījumiem, kas norādīti atļaujās, ko dalībvalstu kompetentās iestādes piešķīrušas attiecībā uz esošajām izplūdēm,

— ievērojot Direktīvas 76/464/EEK 12. panta 1. punktu, noteiktas mērīšanas standartmetodes, kas dod iespēju noteikt šīs direktīvas 2. panta a) punktā minēto vielu saturu izplūdēs un ūdens vidē,

— ievērojot Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 3. punktu, izveidota monitoringa procedūra,

— dalībvalstīm izvirzīta prasība sadarboties savā starpā tādu izplūžu gadījumā, kas ietekmē vairāk nekā vienas dalībvalsts ūdeņus,

— dalībvalstīm izvirzīta prasība sagatavot programmas, lai novērstu vai likvidētu piesārņojumu, ko rada 5. pantā minētie avoti,

— I pielikumā izklāstīts vispārēju noteikumu kopums, ko visām 2. panta a) punktā minētajām vielām piemēro jo īpaši attiecībā uz emisijas standartu robežvērtībām (A daļa), kvalitātes mērķiem (B daļa) un mērīšanas standartmetodēm (C daļa),

— II pielikumā izklāstīts īpašu noteikumu kopums, kas paplašina un papildina minētās daļas attiecībā uz individuālām vielām.

2. Šī direktīva piemērojama Direktīvas 76/464/EEK 1. pantā minētajiem ūdeņiem, izņemot gruntsūdeņus.

2. pants

Šajā direktīvā:

a) "vielas"

ir bīstamās vielas, kas pieder Direktīvas 76/464/EEK pielikuma I saraksta vielu saimēm un grupām un kas uzskaitītas šīs direktīvas II pielikumā;

b) "robežvērtības"

ir vērtības, kas attiecībā uz a) punktā minētajām vielām norādītas II pielikuma A daļā;

c) "kvalitātes mērķi"

ir prasības, kas attiecībā uz a) punktā minētajām vielām norādītas II pielikuma B daļā;

d) "vielu apstrāde"

katrs rūpniecisks process, kurā ražo, pārstrādā vai izmanto a) punktā minētās vielas, vai jebkurš cits rūpniecisks process, kurā ir raksturīga šādu vielu klātbūtne;

e) "rūpniecības uzņēmums"

ir uzņēmums, kurā apstrādā a) punktā minētās vielas vai citas vielas, kas tās satur;

f) "esošs uzņēmums"

ir rūpniecības uzņēmums, kas darbojas dienā pēc 12 mēnešiem no šīs direktīvas paziņošanas dienas, vai attiecīgā gadījumā dienā pēc 12 mēnešiem no jebkuras tādas direktīvas paziņošanas dienas, kura groza šo direktīvu un attiecas uz šādu uzņēmumu;

g) "jauns uzņēmums"

— ir rūpniecības uzņēmums, kas sāk darboties vēlāk nekā 12 mēnešus pēc šīs direktīvas paziņošanas dienas, vai attiecīgā gadījumā vēlāk nekā 12 mēnešus pēc jebkuras tādas direktīvas paziņošanas dienas, kura groza šo direktīvu un attiecas uz šādu uzņēmumu,

— esošs rūpniecības uzņēmums, kura vielu apstrādes jauda ir ievērojami palielinājusies vēlāk nekā 12 mēnešus pēc šīs direktīvas paziņošanas dienas, vai attiecīgā gadījumā vēlāk nekā 12 mēnešus pēc jebkuras tādas direktīvas paziņošanas dienas, kura groza šo direktīvu un attiecas uz šādu uzņēmumu.

3. pants

1. Robežvērtības, termiņi, kas noteikti attiecībā uz atbilstību šīm robežvērtībām, un izplūžu monitoringa un kontroles procedūra ir noteikta pielikumu A daļā.

2. Robežvērtības parasti piemēro vietā, kur notekūdeņi, kas satur 2. panta a) punktā minētās vielas, atstāj rūpniecības uzņēmumu.

Gadījumā, kad uzskata, ka attiecībā uz dažām vielām ir jānosaka citas vietas, kur piemēro robežvērtības, šīs vietas uzskaita II pielikumā.

Ja minētās vielas saturošos notekūdeņus apstrādā ārpus rūpniecības uzņēmuma pārstrādes uzņēmumā, kas paredzēts minēto vielu atdalīšanai, dalībvalsts var atļaut robežvērtības piemērot vietā, kur notekūdeņi atstāj pārstrādes uzņēmumu.

3. Direktīvas 76/464/EEK 3. pantā minētajās atļaujās jābūt noteikumiem, kas ir vismaz tikpat stingri kā šīs direktīvas pielikumu A daļās izklāstītie, izņemot gadījumu, ja dalībvalsts izpilda Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 3. punktu, pamatojoties uz šīs direktīvas pielikumu B daļām.

Atļaujas pārskata vismaz reizi četros gados.

4. Neskarot savas saistības, kas izriet no 1., 2. un 3. punkta, un Direktīvas 76/464/EEK noteikumus, dalībvalstis var piešķirt atļaujas jauniem uzņēmumiem tikai tad, ja šie uzņēmumi piemēro standartus, kas atbilst labākajiem pieejamiem tehniskajiem līdzekļiem, ja tas ir nepieciešams piesārņojuma novēršanai saskaņā ar minētās direktīvas 2. pantu vai konkurences izkropļojumu novēršanai.

Neatkarīgi no pieņemtās metodes gadījumā, kad paredzētie pasākumi tehnisku iemeslu dēļ neatbilst labākajiem pieejamiem tehniskiem līdzekļiem, pirms atļauju izdošanas attiecīgā dalībvalsts sniedz Komisijai šo iemeslu pamatojumus.

Komisija tūlīt nosūta šos pamatojumus citām dalībvalstīm un iespējami drīz nosūta visām dalībvalstīm ziņojumu ar savu atzinumu par šā punkta otrajā daļā minēto izņēmumu. Vajadzības gadījumā tā vienlaikus iesniedz Padomei attiecīgus priekšlikumus.

5. Analīzes standartmetode, kas jāizmanto 2. panta a) punktā minēto vielu klātbūtnes noteikšanai, ir dota II pielikuma C daļā. Citas metodes var izmantot ar nosacījumu, ka šādu metožu noteikšanas robežas, precizitāte un ticamība ir vismaz tikpat augsta kā tā, kas noteikta II pielikuma C daļā.

6. Dalībvalstis gādā par to, lai saskaņā ar šo direktīvu paredzēto pasākumu sakarā nepalielinātos piesārņojums ar minētajām vielām citās vidēs, jo īpaši gaisā un augsnē.

4. pants

Attiecīgās dalībvalstis gādā par to, lai tiktu uzraudzīta ūdens vide, ko ietekmē izplūdes no rūpniecības uzņēmumiem un citi vērā ņemama apjoma izplūžu avoti.

Ja izplūdes ietekmē vairāku dalībvalstu ūdeņus, attiecīgās dalībvalstis sadarbojas, lai saskaņotu monitoringa procedūras.

5. pants

1. Attiecībā uz vielām, uz kurām II pielikumā ir īpaša norāde, dalībvalstis izstrādā īpašas programmas, lai novērstu vai likvidētu piesārņojumu, ko rada vērā ņemami minēto vielu avoti (ieskaitot daudzkāršus un difūzus avotus), uz kuriem neattiecas noteikumi par Kopienas robežvērtībām vai valstu emisijas standarti.

2. Šīs programmas veido vispiemērotākie pasākumi un metodes 1. punktā minēto vielu aizstāšanai, aizturei un/vai pārstrādei.

3. Īpašās programmas ir jāīsteno vēlākais piecu gadu laikā pēc dienas, kad paziņota direktīva, kas attiecas tieši uz attiecīgo vielu.

6. pants

1. Attiecībā uz to, kā dalībvalstis īsteno šo direktīvu, Komisija veic salīdzinošu izvērtējumu, pamatojoties uz informāciju, ko dalībvalstis katrā atsevišķā gadījumā tai sniedz saskaņā ar Direktīvas 76/464/EEK 13. pantu un pēc tās pieprasījuma. Attiecīgā informācija jo īpaši satur:

— sīki izstrādātus datus par atļaujām, kurās noteikti emisijas standarti attiecībā uz vielu izplūdēm,

— 1. panta 2. punktā minētajos ūdeņos novadīto vielu uzskaites rezultātus,

— faktus, kas raksturo to, kā ievērotas robežvērtības vai kvalitātes mērķi, kas paredzēti II pielikuma A un B daļā,

— 4. pantā minētā monitoringa rezultātus ūdens vides platībai, kuru ietekmē izplūdes,

— īpašās piesārņojuma likvidēšanas programmas, kas minētas 5. pantā.

2. Reizi piecos gados, un pirmo reizi četrus gadus pēc šīs direktīvas paziņošanas, Komisija nosūta Padomei 1. punktā minēto salīdzinošo izvērtējumu.

3. Ja mainījušās zinātnes atziņas galvenokārt attiecībā uz 2. panta a) punktā minēto vielu toksicitāti, noturību un akumulāciju dzīvajos organismos un nosēdumos vai ja uzlabojušies labākie pieejamie tehniskie līdzekļi, Komisija iesniedz Padomei attiecīgus priekšlikumus, kas paredzēti tam, lai vajadzības gadījumā padarītu stingrākas robežvērtības un kvalitātes mērķus vai noteiktu jaunas robežvērtības un kvalitātes mērķus.

7. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā pasākumi, kas vajadzīgi, lai līdz 1988. gada 1. janvārim izpildītu šīs direktīvas prasības. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstis tūlīt pēc pieņemšanas dara Komisijai zināmus to savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, kuru reglamentē šī direktīva.

8. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1986. gada 12. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

P. WINSEMIUS

I PIELIKUMS

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

Šis pielikums ir iedalīts trijās daļās, kurās izklāstīti vispārīgi noteikumi, kas piemērojami visām attiecīgajām vielām:

— A: emisijas standartu robežvērtības,

— B: kvalitātes mērķi,

— C: mērīšanas standartmetodes.

Vispārīgie noteikumi ir paplašināti un papildināti II pielikumā ar virkni īpašu noteikumu, kas piemērojami atsevišķām vielām.

A DAĻA

Robežvērtības, termiņi, kas noteikti to izpildei, un monitoringa un kontroles procedūras, kas piemērojamas izplūdēm

1. Dažāda veida attiecīgajiem rūpniecības uzņēmumiem robežvērtības un termiņi, kas noteikti to izpildei, ir izklāstīti II pielikuma A daļā.

2. Novadītos vielu daudzumus izsaka pēc vielu daudzuma, ko rūpniecības uzņēmums saražojis, pārstrādājis vai izlietojis tajā pašā laikposmā, vai, saskaņā ar Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 1. punktu, pēc kāda cita attiecīgajai darbībai raksturīga parametra.

3. Robežvērtības rūpniecības uzņēmumiem, kas novada 2. panta a) punktā minētās vielas un kas nav minēti II pielikuma A daļā, vajadzības gadījumā Padome nosaka vēlāk. Līdz noteikšanas brīdim dalībvalstis saskaņā ar Direktīvu 76/464/EEK neatkarīgi nosaka emisijas standartus šādu vielu izplūdēm. Nosakot šādus standartus, jāņem vērā labākie pieejamie tehniskie līdzekļi, un standarti nevar būt mazāk stingri par tuvāko salīdzināmo robežvērtību, kas norādīta II pielikuma A daļā.

   Šo punktu piemēro arī tad, ja rūpniecības uzņēmums veic citas darbības nekā tās, kam noteiktas robežvērtības II pielikuma A daļā un kuras var būt 2. panta a) punktā minēto vielu izplūžu avots.

4. Robežvērtības, kas izteiktas kā koncentrācijas, kuras principā nevar pārsniegt, attiecīgajiem rūpniecības uzņēmumiem ir norādītas II pielikuma A daļā. Nekādā ziņā robežvērtības, kas izteiktas kā maksimālās koncentrācijas, ja tās nav vienīgās vērtības, kas piemērojamas, nevar būt lielākas par robežvērtībām, kuras izteiktas kā svars, kas dalīts ar ūdens daudzumu, ko patērē uz vienu sastāvdaļu, kura raksturīga darbībai, kas rada piesārņojumu. Tomēr, tā kā minēto vielu koncentrācija notekūdeņos ir atkarīga no patērētā ūdens tilpuma, kas dažādos procesos un dažādos uzņēmumos ir atšķirīgs, robežvērtības, kas izteiktas kā novadīto vielu svars attiecībā pret darbībai raksturīgajiem parametriem un kas norādītas II pielikuma A daļā, ir jāievēro katrā ziņā.

5. Lai pārbaudītu, vai 2. panta a) punktā minēto vielu izplūdes atbilst emisijas standartiem, ir jāievieš monitoringa procedūra.

   Šajā procedūrā jāparedz paraugu ņemšana un analīze un izplūžu plūsmas un apstrādāto vielu daudzuma mērīšana vai attiecīgā gadījumā to II pielikuma A daļā uzskaitīto parametru mērīšana, kuri ir raksturīgi darbībai, kas rada piesārņojumu.

   Jo īpaši, ja nav iespējams noteikt apstrādāto vielu daudzumu, monitoringa procedūru var veikt, pamatojoties uz vielas daudzumu, kas var tikt izmantots, ņemot vērā ražošanas jaudu, kas ir atļaujas pamatā.

6. Ņem paraugu, kas ir raksturīgs 24 stundu laikposma izplūdei. Mēneša laikā novadīto vielu daudzums ir jāaprēķina, pamatojoties uz diennakts laikā novadītajiem vielu daudzumiem.

Tomēr II pielikumā dažu vielu izplūdēm var noteikt kvantitatīvu limitu, lai, gadījumā, kad tas netiek sasniegts, dalībvalstis var piemērot vienkāršotu monitoringa procedūru.

7. Paraugu ņemšanu un plūsmas mērīšanu, kas paredzēta 5. punktā, parasti izdara vietās, kur piemēro 3. panta 2. punktā paredzētās robežvērtības.

Tomēr, ja jānodrošina, ka mērījumi atbilst pielikumu C daļu prasībām, dalībvalsts var pieļaut, ka paraugu ņemšana un plūsmas mērīšana tiek izdarīta citā vietā, kas atrodas pirms tās, kurā piemēro robežvērtības, ar nosacījumu:

— ka visus no attiecīgā uzņēmuma novadītos ūdeņus, kas var būt piesārņoti ar attiecīgo vielu, ņem vērā šajos mērījumos,

— ka regulāras pārbaudes rāda, ka mērījumi ir pietiekami raksturīgi attiecībā uz novadītajiem daudzumiem robežvērtību piemērošanas vietās vai vienmēr ir lielāki.

B DAĻA

Kvalitātes mērķi, termiņi to izpildei, un kvalitātes mērķu monitoringa un kontroles procedūra

1. Tām dalībvalstīm, kas piemēro Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 3. punktā paredzēto izņēmumu, emisijas standartus, ko saskaņā ar minētās direktīvas 5. pantu nosaka un nodrošina dalībvalstis, nosaka tā, lai attiecīgais kvalitātes mērķis vai mērķi no tiem, kas noteikti saskaņā ar šīs daļas 2. un 3. punktu, būtu izpildīti platībā, ko ietekmē 2. panta a) punktā minēto vielu izplūdes. Kompetentā iestāde nosaka ietekmēto platību katrā atsevišķā gadījumā un no 2. un 3. punktā uzskaitītajiem kvalitātes mērķiem izvēlas mērķi vai mērķus, kurus tā uzskata par atbilstīgiem, ņemot vērā ietekmētās platības paredzēto izmantojumu un to, ka šīs direktīvas mērķis ir likvidēt visu piesārņojumu.

2. Nolūkā likvidēt piesārņojumu kā definēts Direktīvā 76/464/EEK un piemērojot minētās direktīvas 2. pantu, kvalitātes mērķi un termiņi to izpildei ir paredzēti II pielikuma B daļā.

3. Ja vien II pielikuma B daļā nav noteikts citādi, visas koncentrācijas, kas minētas kā kvalitātes mērķi, attiecas uz viena gada laikā iegūto rezultātu aritmētisko vidējo.

4. Ja ūdeņiem vienā platībā piemēro vairākus kvalitātes mērķus, ūdens kvalitātei jābūt pietiekamai, lai tiktu ievērots katrs no tiem.

5. Katrai atļaujai, kas piešķirta saskaņā ar šo direktīvu, kompetentā iestāde norāda sīki izstrādātus noteikumus, monitoringa procedūras un termiņus, kas paredzēti attiecībā uz konkrētā kvalitātes mērķa vai mērķu izpildi.

6. Saskaņā ar Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 3. punktu dalībvalstis par katru izraudzīto un piemēroto kvalitātes mērķi ziņo Komisijai par:

— izplūdes vietām un izkliedēšanas līdzekļiem,

— platību, kurā piemēro kvalitātes mērķi,

— paraugu ņemšanas vietu izvietojumu,

— paraugu ņemšanas biežumu,

— paraugu ņemšanas un mērīšanas metodēm,

— iegūtajiem rezultātiem.

7. Paraugi jāņem vietā, kas ir diezgan tuvu novadīšanas vietai, lai tie pietiekami raksturotu ūdens vides kvalitāti izplūžu ietekmētajā platībā, un paraugu ņemšanas biežumam jābūt pietiekamam, lai parādītu izmaiņas ūdens vidē, jo īpaši ņemot vērā hidroloģisko apstākļu dabiskās maiņas.

C DAĻA

Mērīšanas standartmetodes un noteikšanas robeža

1. Šīs direktīvas kontekstā piemēro definīcijas, kas dotas Padomes Direktīvā 79/869/EEK (1979. gada 9. oktobris) par dzeramā ūdens ieguvei paredzētā virszemes ūdens mērīšanas metodēm un paraugu ņemšanas un analīžu biežumu dalībvalstīs ([1]).

2. Mērīšanas standartmetodes paredzēto vielu koncentrācijas noteikšanai un noteikšanas robežas attiecīgajai videi ir izklāstītas II pielikuma C daļā.

3. Metodes noteikšanas robeža, ticamība un precizitāte katrai vielai ir norādīta II pielikuma C daļā.

4. Notekūdeņu plūsmas mērīšana jāizdara ar ticamību ± 20 %.

([1]) OV L 271, 29.10.1979., 44. lpp.

II PIELIKUMS

ĪPAŠI NOTEIKUMI

1. Attiecībā uz tetrahloroglekli

2. Attiecībā uz DDT

3. Attiecībā uz pentahlorfenolu

Šajā pielikumā uzskaitīto vielu numerācija atbilst 129 vielu sarakstam, kas iekļauts Komisijas 1982. gada 22. jūnija paziņojumā Padomei [1].

Ja turpmāk šajā pielikumā būtu jāiekļauj vielas, kas nav minētas iepriekš minētajā sarakstā, tās numurēs to iekļaušanas hronoloģiskā secībā, sākot ar Nr. 130.

I. **Īpaši noteikumi attiecībā uz tetrahloroglekli (Nr. 13)[2]**

CAS Nr. 56–23–5[3]

[1] OV C 176, 14.7.1982., 3. lpp.

[2] 5. pantu piemēro jo īpaši tetrahloroglekļa izmantojumam rūpnieciskās mazgātavās.

[3] CAS (*Chemical Abstracts Service*) numurs.

A daļa (13): emisijas standartu robežvērtības

Rūpniecības uzņēmuma veids (1) (2)	Vidējā lieluma veids	Robežvērtības, izteiktas kā (3)		Izpildāmas no
		svars	koncentrācija	
1. Tetrahloroglekļa ražošana perhlorēšanas procesā	Mēneša	a) process, kurā iekļauta mazgāšana: 40 g $CC1_4$ uz tonnu kopējās $CC1_4$ un perhloretilēna ražošanas jaudas	1,5 mg/l	1. 1. 1988.
		b) process, kurā nav iekļauta mazgāšana: 2,5 g/tonna	1,5 mg/l	
	Dienas	a) process, kurā iekļauta mazgāšana: 80 g/tonna	3 mg/l	
		b) process, kurā nav iekļauta mazgāšana: 5 g/tonna	3 mg/l	
2. Hlormetānu ražošana metāna hlorēšanā (iekļaujot hlora ražošanu augstspiediena elektrolīzē) un no metilspirta	Mēneša	10 g $CC1_4$ uz tonnu kopējās hlormetānu ražošanas jaudas	1,5 mg/l	1. 1. 1988.
	Dienas	20 g/tonna	3 mg/l	
3. Perhlorfluorogļūdeņražu ražošana (4)	Mēneša	—	—	—
	Dienas	—	—	—

(1) Starp rūpniecības uzņēmumiem, kas minēti I pielikuma A daļas 3. punktā, norāde jo īpaši attiecas uz uzņēmumiem, kas tetrahloroglekli izmanto par šķīdinātāju.

(2) Ja izplūdes nepārsniedz 30 kg gadā, var ieviest vienkāršotu monitoringa procedūru.

(3) Ievērojot tetrahloroglekļa gaistamību un lai nodrošinātu atbilstību 3. panta 6. punktam, ja izmanto procesu, kas iekļauj tetrahloroglekli saturošo notekūdeņu kratīšanu āra apstākļos, dalībvalstis prasa atbilstību robežvērtībām augstāk pa straumi no attiecīgā uzņēmuma; tās nodrošina, ka vērā ņem pilnīgi visu ūdeni, kas var būt piesārņots.

(4) Pašlaik nav iespējams šai nozarei pieņemt robežvērtības. Padomei šādas robežvērtības pēc Komisijas priekšlikuma jāpieņem vēlāk.

B daļa (13): kvalitātes mērķi (1)

Vide	Kvalitātes mērķis	Mērvienība	Izpildāms no
Iekšējie virszemes ūdeņi Estuāra ūdeņi Iekšējie piekrastes ūdeņi, kas nav estuāra ūdeņi Teritoriālie ūdeņi	12	µg/l $CC1_4$	1.1.1988.

(1) Neskarot Direktīvas 76/464/EEK 6. panta 3. punktu, ja nav pierādījumu, ka pastāv problēmas iepriekš noteikto kvalitātes mērķu sasniegšanā un nepārtrauktā uzturēšanā, var ieviest vienkāršotu monitoringa procedūru.

C daļa (13): mērīšanas standartmetode

1. Mērīšanas standartmetode, kas jāizmanto tetrahloroglekļa klātbūtnes noteikšanai notekūdeņos un ūdenī, ir gāzu hromatogrāfija.

   Ja koncentrāciju līmeņi ir mazāki par 0,5 mg/l, ir jālieto jutīgs detektors un tādā gadījumā noteikšanas robeža (1) ir 0,1 µg/l. Koncentrāciju līmeņiem, lielākiem par 0,5 mg/l, ir pieņemama noteikšanas robeža (1) 0,1 mg/l.

2. Metodes ticamībai un precizitātei koncentrācijā, kas ir divreiz lielāka par noteikšanas robežu (1), ir jābūt ± 50 %.

II. **Īpaši noteikumi attiecībā uz DDT (Nr. 46)** (2) (3)

CAS Nr. 50–29–3 (4)

STANDSTILL: Nav pieļaujami ka laikā jūtami palielinātos kopējā DDT koncentrācija ūdens vidē, nosēdumos un/vai mīkstmiešos un/vai gliemenēs un/vai zivīs.

A daļa (46): emisijas standartu robežvērtības (1) (2)

Rūpniecības uzņēmuma veids (3) (4)	Vidējā lieluma veids	Robežvērtība, izteikta kā		Izpildāma no
		g uz tonnu ražoto, apstrādāto vai izlietoto vielu	mg uz litru novadītā ūdens	
DDT ražošana, iekļaujot DDT preparātu gatavošanu tajā pašā vietā	Mēneša	8	0,7	1.1.1988.
	Dienas	16	1,3	1.1.1988.
	Mēneša	4	0,2	1.1.1991.
	Dienas	8	0,4	1.1.1991.

(1) Attiecībā uz jauniem uzņēmumiem ar labākajiem pieejamiem tehniskiem līdzekļiem jau ir jāspēj noteikt DDT emisijas standarti, mazāki par 1 g uz tonnu ražoto vielu.

(2) Pamatojoties uz pieredzi, kas gūta, īstenojot šo direktīvu, Komisija saskaņā ar šīs direktīvas 6. panta 3. punktu laikus iesniegs Padomei priekšlikumus ar mērķi noteikt stingrākas robežvērtības, kurām jāstājas spēkā no 1994. gada.

(3) Starp I pielikuma A daļas 3. punktā minētajiem rūpniecības uzņēmumiem norāde jo īpaši attiecas uz uzņēmumiem, kas gatavo DDT preparātus ārpus ražošanas vietas, un uz dikofola ražošanas nozari.

(4) Ja izplūdes nepārsniedz 1 kg gadā, var ieviest vienkāršotu monitoringa procedūru.

(1) Attiecīgās vielas "noteikšanas robeža" ir mazākais daudzums, ko, izmantojot attiecīgo darba metodi, var kvantitatīvi noteikt paraugā un ko vēl var atšķirt no nulles.

(2) Šādu izomēru summa: 1,1,1-trihlor-2,2-bis(*p* — hlorfenil)etāns;
1,1,1-trihlor-2-(*o* — hlorfenil)-2-(*p* — hlorfenil)etāns;
1,1,1-dihlor-2,2 bis(*p* — hlorfenil)etilēns; un
1,1,1-dihlor-2,2 bis(*p* — hlorfenil)etāns.

(3) 5. pantu piemēro DDT, ja ir identificēti avoti, kas nav minēti šajā pielikumā.

(4) CAS (*Chemical Abstracts Service)* numurs.

B daļa (46): Kvalitātes mērķi

Vide	Kvalitātes mērķis	Mērvienība	Izpildāms no
Iekšējie virszemes ūdeņi Estuāra ūdeņi Iekšējie piekrastes ūdeņi, kas nav estuāra ūdeņi Teritoriālie ūdeņi	12	µg/l $CC1_4$	1.1.1988.

C daļa (46): mērīšanas standartmetode

1. Mērīšanas standartmetode, kas jāizmanto DDT klātbūtnes noteikšanai notekūdeņos un ūdens vidē, ir gāzu hromatogrāfija ar elektronu satveres detektoru pēc ekstrahēšanas ar piemērotu šķīdinātāju. Kopējā DDT noteikšanas robeža (1) ir aptuveni 4 µg/l ūdens vidē un 1 µg/l notekūdeņos atkarībā no citu paraugā klātesošo vielu skaita.

2. Mērīšanas standartmetode, kas jāizmanto DDT klātbūtnes noteikšanai nosēdumos un organismos, ir gāzu hromatogrāfija ar elektronu satveres detektoru pēc piemērotas paraugu sagatavošanas. Noteikšanas robeža (1) ir 1 µg/kg.

3. Metodes ticamībai un precizitātei koncentrācijā, kas ir divreiz lielāka par noteikšanas robežu (1), ir jābūt ± 50 %.

III. **Īpaši noteikumi attiecībā uz pentahlorfenolu (Nr. 102)** (2) (3)

CAS Nr. 87–86–5 (4)

STANDSTILLL: Nav pieļaujami, ka laikā jūtami palielinātos kopējā PHF koncentrācija nosēdumos un/vai mīkstmiešos un/vai gliemenēs un/vai zivīs.

A daļa (102): emisijas standartu robežvērtības

Rūpniecības uzņēmuma veids (1) (2)	Vidējā lieluma veids	Robežvērtība, izteikta kā		Izpildāma no
		g uz tonnu ražoto, apstrādāto vai izlietoto vielu	mg uz litru novadītā ūdens	
Nātrija pentahlorfenolāta ražošana heksahlorbenzola hidrolīzē	Mēneša	8	0,7	1.1.1988.
	Dienas	16	1,3	1.1.1988.

(1) Starp I pielikuma A daļas 3. punktā minētajiem rūpniecības uzņēmumiem norāde jo īpaši attiecas uz uzņēmumiem, kas gatavo nātrija pentahlorfenolāta preparātus ar pārziepjošanas metodi, un uzņēmumiem, kas gatavo pentahlorfenolu ar hlorēšanas metodi.

(2) Ja izplūdes nepārsniedz 3 kg gadā, var ieviest vienkāršotu monitoringa procedūru.

(1) Attiecīgās vielas "noteikšanas robeža" x_g ir mazākais daudzums, ko, izmantojot attiecīgo darba metodi, var kvantitatīvi noteikt paraugā un ko vēl var atšķirt no nulles.

(2) Ķīmiskais savienojums 2,3,4,5,6-pentahlor-1-hidroksibenzols un tā sāļi.

(3) 5. pantu piemēro pentahlorfenolam un jo īpaši tā izmantošanai koksnes apstrādē.

(4) CAS (*Chemical Abstracts Service*) numurs.

B daļa (102): kvalitātes mērķi

Vide	Kvalitātes mērķis	Mērvienība	Izpildāmi no
Iekšējie virszemes ūdeņi Estuāra ūdeņi Iekšējie piekrastes ūdeņi, kas nav estuāra ūdeņi Teritoriālie ūdeņi	2	Mg/l	1.1.1988.

C daļa (102): mērīšanas standartmetode

1. Mērīšanas standartmetode, kas jāizmanto pentahlorfenola noteikšanai notekūdeņos un ūdens vidē, ir augstspiediena šķidrumu hromatogrāfija vai gāzu hromatogrāfija ar elektronu satveres detektoru pēc ekstrahēšanas ar piemērotu šķīdinātāju. Noteikšanas robeža ([1]) ir 2 µg/l notekūdeņiem un 0,1 µg/l ūdens videi.

2. Mērīšanas standartmetode, kas jāizmanto pentahlorfenola noteikšanai nosēdumos un organismos, ir augstspiediena šķidrumu hromatogrāfija vai gāzu hromatogrāfija ar elektronu satveres detektoru pēc piemērotas paraugu sagatavošanas. Noteikšanas robeža ([1]) ir 1 mg/kg.

3. Metodes ticamībai un precizitātei koncentrācijā, kas ir divreiz lielāka par noteikšanas robežu ([1]), ir jābūt ± 50 %.

([3]) Attiecīgās vielas "noteikšanas robeža" x_g ir mazākais daudzums, ko, izmantojot attiecīgo darba metodi, var kvantitatīvi noteikt paraugā un ko vēl var atšķirt no nulles.